
CLEMENTIS ALEXANDRINI

O P E R A,

GRÆCE ET LATINE.

T O M U S II.

ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ

ΤΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ

ΣΤΡΩΜΑΤΕΩΝ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΟΚΤΩ ΛΟΓΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

CLEMENTIS ALEXANDRINI

STROMATUM

LIBER QUINTUS.

ΠΕΡΙ τῆς γῆρας, ἑορῆς, ἐς αὐτὸν
 ἑστῆς, καὶ διὰ τὴν αὐτῆς ἀφῆ-
 ρητικῆς. εἰς γὰρ τὸ πᾶν ἡμεῖς ἴσμεν ὅτι
 τῆς ψυχῆς. καὶ διὰ τῆς ἀφῆρας, καὶ διὰ τῆς
 ἀφῆρας. ἀλλὰ τὸν δὲ αὐτῆς, ὅτι πᾶσι
 οὐ μὴ ἀλλοίως καὶ ἡμεῖς ἴσμεν, ὅτι τῆς
 ἡλίου, καὶ πᾶσι, καὶ ἀφῆρας, καὶ ἑστῆς τῆς
 ἀφῆρας γῆρας δὲ ἀφῆρας, ὅτι ἑστῆς ὁ ἡμεῖς τῆς
 ἑστῆς, ἡμεῖς δὲ, ὅτι ἡ γῆρας ἀφῆρας, καὶ
 ἡ ἀφῆρας ἀφῆρας. καὶ μὴ ἑστῆς ὁ πᾶσι
 ἀφῆρας ἡμεῖς γὰρ καὶ πᾶσι, καὶ πᾶσι ἡμεῖς
 δὲ, καὶ πᾶσι ἀφῆρας ἀφῆρας. καὶ ἡ
 τῆς ἀφῆρας καὶ ἡμεῖς, γῆρας δὲ τῆς ἀφῆρας,
 καὶ ἡ καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς τῆς, ἡμεῖς τῆς ἀφῆρας
 καὶ ἀφῆρας, ἀφῆρας δὲ καὶ ἡμεῖς, ὅτι ὁ τῆς
 ἑστῆς ἡμεῖς ἀφῆρας. καὶ πᾶσι γὰρ εἰς γῆρας

DE Gnostico quidem, hæc quo-
 dammodo cursum sumus perfe-
 cuti: jam autem pergamus ad ea,
 quæ deinceps consequuntur. At-
 que fides quidem rursus est consideranda:
 sunt enim, qui ita distinguant, ut fidem quide-
 m nostram esse de filio, cognitionem autem
 esse de spirita dicant. Non animadverte-
 runt autem, quod vere quidem credere
 oportet filio, & quod filius, & quod venerit,
 & quo modo, & propter quid, & de passio-
 ne: nosse autem necesse est, quis sit filius
 Dei. Jam vero neque est cognitio sine fide,
 neque fides sine cognitione. Sed neque pa-
 ter est sine filio: simul enim cum eo, quod
 est pater, est filii pater. Filius autem verus
 est de patre magister: & ut credat quis filio,
 oportet nosse patrem, ad quem refertur
 etiam filius. Et rursus, ut patrem præcognos-
 scamus, oportet credere filio, quoniam eum
 docet Dei filius. lex fide enim ad cognitio-
 nem

1. ἡμεῖς πᾶσι ἀφῆρας ἀφῆρας ὁ. 5. Stromatum.
 2. De Fide.
 3. Tunc Fidei quomodo Spiritus obiecta merito tantum percipi possit.
 Ibid. ἐστῆς ὁ ἀφῆρας.
 4. Res divinas per involuta tradere, tum apud Ethnicos, tum
 hæc Scriptores tum esse receptum. p. 555. ἡμεῖς τῆς ἀφῆρας
 καὶ ἀφῆρας.
 5. De Symbolis Psychogoræ. p. 558. ἡμεῖς δὲ ἀφῆρας.
 6. Mysticum Tabernaculum Judæi quoque apparatus signifi-
 cationem exponit. p. 561. ἡμεῖς δὲ ἀφῆρας.
 7. ἡμεῖς τῆς ἀφῆρας τῆς ἀφῆρας ὁ ἀφῆρας τῆς ἀφῆρας τῆς ἀφῆρας.
 8. Idem apud hæc, præsertim Poetas & Philosophos, non
 minus quam & Scriptores tum receptum fuisse. p. 567. ἡμεῖς
 καὶ ἀφῆρας ἀφῆρας.
 9. Rationes adducuntur, cur veritatem his involuta obsequere

vitam facit. p. 574. ἡμεῖς δὲ ἀφῆρας ἀφῆρας.
 10. Eandem fuisse Archæologorum sententiam de mysteriis Fidei
 occultandis. p. 576. ἡμεῖς τῆς ἀφῆρας.
 11. Ad veram Dei cognitionem optime perveniri, si mentem
 à rebus carnalibus & mundanis quam maxime abstrahamus:
 idque veritatem Philosophorum probat. p. 580. ἡμεῖς δὲ
 καὶ ἀφῆρας.
 12. Deum nec mente nec verbis comprehendi posse. 585. Τὸ
 δὲ ἀφῆρας ὁ ἀφῆρας.
 13. Jam Philosophus Dei cognitionem duntaxat esse divinitus
 datum, & ab illi præcipuo post oportere, qui divino afflatu
 dignus sit. p. 588. ἡμεῖς τῆς ἀφῆρας.
 14. Græcos ex Hæreticorum libris decessa sua invenit esse.
 p. 592. ἡμεῖς τῆς ἀφῆρας. [Vid. supra ad cap. 12, lib. 1.
 Strom.]
 2. ἡμεῖς τῆς ἀφῆρας τῆς ἀφῆρας τῆς ἀφῆρας τῆς ἀφῆρας
 τῆς ἀφῆρας, ἀφῆρας.
 B 2

